

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12717>

Comunicat del SP Confederal de la CGT: La subrogació en els processos de remunicipalització

Les Administracions Públiques van apostar i aposten pel que eufemísticament denominen "la gestió indirecta per a la prestació dels serveis bàsics", és a dir, per la privatització i mercantilització dels mateixos. L'argument "tècnic" i polític en el qual s'han basat totes les privatitzacions és "l'eficiència".

Des del punt de vista sindical i social, l'argument és nítid: els Serveis Públics són patrimoni de tots i totes, i no poden regir-se per la lògica del benefici o la rendibilitat econòmica, sinó pel principi de suficiència i, alhora, pel principi d'eficiència des del costat de la gestió, la qual hauria de ser Autogestió per part de les persones (usuàries i treballadores), amb capacitat per incidir en les decisions sobre les necessitats que tenim, igual que sobre el millor model de servei públic, amb criteris ètics, mediambientals i ecològics.

La batalla jurídica sembla que està obtenint alguns resultats sobre la reversió d'aquests Serveis Públics, alhora que resol el tema de la "subrogació" dels treballadors i treballadores, així com les eines jurídiques a crear per part de les Administracions per recuperar el Servei Públic privatitzat, sense entrar en contradicció amb la Llei de Contractes Públics, la disposició vintena de la Llei de PGE 2017, la Llei Montoro de Règim Local i la Llei 2/2012.

Dues Sentències: La primera del TSJ de Castella-Lleó amb seu a Valladolid, en el procediment de Recurs d'Apel·lació 360/2017, interposat per l'empresa privada Aguas de Valladolid S.A. (concessionària del cicle integral de l'aigua a la ciutat de Valladolid), contra l'Ajuntament de Valladolid que va decidir gestionar de manera directa, el cicle integral de l'aigua, per mitjà de la creació d'una EPEL (Entitat Pública Empresarial Local) i subrogar a tots els treballadors i treballadores de Aguas de Valladolid S.A. La segona, és l'Auto nº 431/17 del TSJ de la Comunitat Valenciana, davant recurs interposat per Ribera Salut II, Unió Temporal d'empreses i Llei 18/92, en peça de Mesures Cautelars, contra la Generalitat València que va decidir revertir la gestió indirecta de l'Assistència Sanitària (Hospitals) i passar a gestionar-ho directament per part de l'Administració Pública.

Els arguments emprats per part de les Empreses Privades (concessionàries del bé bàsic privatitzat) es basen en que "la creació de les EPEL per gestionar directament el bé públic, no és conforme a dret i atenta contra l'interès general per:

* Vulneració directa de les normes que estableixen restriccions de contractació d'empleats públics i de les normes que exigeixen procediments de selecció d'empleats públics subjectes als principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

* Els acords de reversió i gestió directa, vulneren els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera establerts en la Llei Orgànica 2/2012.

* S'atempta contra la llibertat de concurrència i la lliure competència.

Tant una Sentència, la de Aguas de Valladolid, com l'Auto de València sobre la Sanitat, deixen clara una cosa que des del Gabinet Jurídic Confederal de CGT, com altres juristes, es venia mantenint sobre la base de les regles de joc existents (Lleis: PGE, Llei d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, Llei Reguladora del Règim Local, Llei de Contractes del Sector Públic, així com les Directives Europees), que no és altra cosa que, si es té voluntat política, es pot revertir les privatitzacions dels Serveis Públics.

Els arguments són:

* La potestat d'auto-organització dels Serveis Públics forma part del nucli essencial de l'autonomia local consagrada en l'article 140 CE. És a l'Ajuntament al que li correspon triar la forma més eficient i sostenible de la gestió d'entre les

Comunicat del SP Confederal de la CGT: La subrogació en els processos de remunicipalització

modalitats enumerades en l'art. 85.2 de la Llei 7/1985, Regulador de les bases del Règim Local.

* La subrogació és un efecte de l'extinció dels contractes concessionals que determinen l'aplicació de l'art. 44 de l'Estatut dels Treballadors.

* El fonamental és que la llei declari l'activitat com a servei públic o competència municipal, perquè aquesta declaració pot comportar, a causa de l'interès públic prevalent, el quedar exonerat de les normes de defensa de la competència per aplicació de l'excepció de l'article 4 de la Llei 15/2007 de Defensa de la Competència, que permet introduir restriccions a la lliure competència per part de les Administracions quan estan emparades per la llei.

Conclusió: Que malgrat totes les "lleis dels poderosos" existents, existeix encara la "certesa jurídica" que la llei preveu que existeixen serveis bàsics (reserva legal) que poden ser gestionats de manera directa per part de les Administracions Públiques, i que en els processos de reversió assistim a una successió d'empreses i, en conseqüència, l'obligació de subrogar al personal, perquè les normes de dret públic que estableixen límits a la contractació, no poden desplaçar a la norma laboral -article 44 ET-, transposició de la Directiva Europea, la qual preval sobre el dret intern, alhora que la Disposició Addicional 26 de la Llei de PGE, no ho pot impedir.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de la CGT